

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

2012/2078(INI)

30.10.2013

LAUSUNTO

talous- ja raha-asioiden valiokunnalta

perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnalle

Euroopan unionin monitasoisen hallinnoinnin perustuslaillisista ongelmista
(2012/2078(INI))

Valmistelija: Sylvie Goulard

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Talous- ja raha-asioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. katsoo, että Euro Plus -sopimus, Eurooppa 2020 -strategia sekä kasvu- ja työllisyys sopimus olisi liitettävä osaksi unionin oikeutta jäsenvaltioiden talouden lähentymistä koskevan säännösten käyttöönoton helpottamiseksi;
- B. katsoo, että talous- ja rahaliiton moitteeton toiminta vaatii talouden ohjauksen ja hallinnan vahvistetuissa puitteissa (esimerkiksi vahvistettu vakaus- ja kasvusopimus ja EU-ohjausjakso) jo sovittujen toimenpiteiden täysimittaista ja nopeaa täytäntöönpanoa ja niiden täydentämistä kasvua edistävällä politiikalla; katsoo, että viimeistään viiden vuoden kuluttua talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen (vakaussopimus) voimaantulosta on toteutettava sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella SEU:n ja SEUT:n mukaisesti tarvittavat toimenpiteet sopimuksen sisällön liittämiseksi osaksi unionin oikeutta;

I. EMU – yleiset periaatteet

1. painottaa, että euroalueen jäsenvaltioiden ja euron käyttöönottoon sitoutuneiden jäsenvaltioiden on tehostettava toimiaan, joiden avulla pyritään vahvistamaan perussopimusten noudattamista ja vakautta sekä lisäämään kilpailukykyä, tehokkuutta, avoimuutta ja demokraattista vastuuvollisuutta; muistuttaa, että euro on Euroopan unionin rahayksikkö ja että kaikkien jäsenvaltioiden edellytetään ottavan euron aikanaan käyttöön, lukuun ottamatta jäsenvaltioita, joita koskee poikkeus; muistuttaa, että Euroopan parlamentti on Euroopan unionin parlamentti ja unionin ainoa suora demokraattista legitimiä nauttiva elin ja unionin suoran demokraattisen vastuuvollisuuden takaaja;
2. katsoo, että yhteisömenetelmää olisi käytettävä kaikkiin toimenpiteisiin, joilla pyritään talous- ja rahaliiton vahvistamiseen; palauttaa mieleen vakaussopimuksen 16 artiklan, jonka mukaan viimeistään viiden vuoden kuluttua kyseisen sopimuksen voimaantulopäivästä on toteutettava sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tarvittavat toimenpiteet sopimuksen sisällön liittämiseksi osaksi Euroopan unionin oikeutta;
3. toteaa, että kriisin lievittämiseksi sekä talous- ja rahaliiton rakenteellisten puutteiden korjaamiseksi kansalliset hallitukset ja unionin toimielimet ovat toteuttaneet monenlaisia toimenpiteitä rahoitusvakauden turvaamiseksi ja talouden ohjauksen ja hallinnan parantamiseksi; toteaa, että nämä päätökset, kuten talouspolitiikan ohjauspaketin tietyt säännökset ja Euroopan vakausmekanismin perustaminen, koskevat ainoastaan euroalueen jäsenvaltioita; katsoo, että Euroopan rahoitusvakausvälineen ja Euroopan vakausmekanismin sekä mahdollisten myöhemmin perustettavien vastaavanlaisten rakenteiden toiminnan olisi oltava Euroopan parlamentin säännöllisen demokraattisen

valvonnan alaista; katsoo, että Euroopan vakausmekanismi olisi mahdollisimman pian sisällytettävä yhteisön säännöstöön;

4. toteaa, että kaksi jäsenvaltiota on päättänyt olla liittymättä euroon ja kaksi jäsenvaltiota on päättänyt jättäytyä Schengen-säännösten täytäntöönpanon ulkopuolelle;
5. toteaa, että tiiviimpi yhteistyö tarjoaa oikeusperustan toimenpiteille, joita sovelletaan vain osaan jäsenvaltioista; panee merkille, että tätä mekanismia käytetään jo Euroopan laajuisessa avioerolainsäädännössä ja Euroopan patenttilainsäädännössä ja Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet sen verotuksen yhteydessä finanssitransaktioveron käyttöönottoon liittyen;
6. huomauttaa, että troikka ohjaa joidenkin jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa ja vastineeksi ne saavat varat, joita ne tarvitsevat selviytyäkseen tilanteesta ja päästäkseen takaisin rahamarkkinoille; toteaa, että tämä ei kuitenkaan muuta sitä tosiasiaa, että niitä on pidettävä asianmukaisesti vastuuvollisina; katsoo, että troikan olisi oltava vastuuvollinen Euroopan parlamentille säännöllisen raportoinnin muodossa; palauttaa mieleen, että EU:n osallistuminen niin sanottuun troikka-järjestelmään olisi otettava parlamentin suorittaman demokraattisen valvonnan piiriin ja siitä olisi vastattava parlamentille;
7. toteaa, että talouden ohjausta ja hallintaa koskevien uusien sääntöjen noudattamiseksi toteutettavat julkisen talouden vakauttamistoimet olisi jaettava eri hallinnonalojen kesken oikeudenmukaisesti ottaen huomioon niiden tarjoamat palvelut;
8. on tyytyväinen komission suunnitelmaan; kehottaa komissiota tekemään mahdollisimman pian lainsäädäntöehdotuksia yhteispäätösmenettelyn mukaisesti, kun se on oikeudellisesti mahdollista, jotta suunnitelma voidaan panna täytäntöön viipymättä ja voidaan lisätä julkisen talouden koordinoitua, laajentaa tiiviimpää koordinoitua vero- ja työllisyyspolitiikan alalla ja luoda talous- ja rahaliitolle asianmukainen rahoituskapasiteetti valittujen toimintalinjojen toteuttamisen tukemiseksi; korostaa, että eräät näistä osa-alueista edellyttävät perussopimusten muuttamista;
9. tukee uusia solidaarisuusvälineitä, kuten ”lähentymis- ja kilpailukykyvälinettä”; katsoo, että tällaisen välineen käyttö voisi parantaa talouspolitiikan omaksi kokemukseksi ja sen vaikuttavuutta; korostaa, että tällaiset välineet on laadittava siten, että vältetään kaikelta oikeudelliselta epävarmuudelta ja unionin demokratiavajeen kasvattamiselta;
10. katsoo, että kaikki Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Van Rompuyn, euroryhmän puheenjohtajan Junckerin, komission puheenjohtajan Barroson ja EKP:n pääjohtajan Draghin selvitykseen ”Kohti todellista talous- ja rahaliittoa” sisältyvät neljä kulmakiveä edellyttävät nopeita toimia ja erityisesti
 - a) yhdenmety rahoituskehys erityisesti euroalueen rahoitusvakauden varmistamiseksi ja pankkien kaatumisen Euroopan kansalaisille aiheuttamien kustannusten minimoimiseksi; tällainen kehys nostaa vastuun valvonnasta Euroopan tasolle ja tarjoaa yhteiset menetelmät, joilla voidaan lopettaa pankkeja ja taata asiakkaiden talletukset;

- b) yhdenmukainen talouspolitiikan kehys, jonka mekanismit riittävät varmistamaan, että käytössä on kansallisia ja Euroopan tason politiikkoja, joilla edistetään kestävästä kasvusta, työllisyyttä ja kilpailukykyä ja jotka sopivat yhteen EMUn moitteettoman toiminnan kanssa;
- c) on varmistettava EMUn päätöksenteon demokraattinen oikeutus ja vastuuvastuu, joka perustuu suvereniteetin yhteiseen käyttöön yhteisissä politiikoissa ja yhteisvastuullisuuteen;
11. kehottaa kaikkia toimielimiä etenemään ripeästi hyödyntämällä mahdollisimman tehokkaasti nykyisten perussopimusten ja niiden joustomääräysten suomia mahdollisuuksia sekä valmistautumaan samalla tarpeellisiin perussopimusten muutoksiin oikeusvarmuuden ja demokraattisen legitimiuden takaamiseksi; toteaa jälleen, että uutta hallitusten välistä sopimusta koskeva vaihtoehto olisi suljettava pois;
12. vahvistaa aikovansa hyödyntää täysimääräisesti oikeutta tehdä neuvostolle perussopimusten muuttamista koskevia ehdotuksia, joita on tämän jälkeen käsiteltävä valmistelukunnassa, jotta voidaan saattaa päätökseen todellisen talous- ja rahaliiton muodostaminen lisäämällä unionin toimivaltaa erityisesti talouspolitiikassa ja vahvistamalla unionin omia varoja ja budjettikapasiteettia, komission roolia ja demokraattista vastuuvastuuta ja parlamentin valtaoikeuksia;
13. katsoo, että ”todellista talous- ja rahaliittoa” ei voida rajata pelkäsi sääntöjärjestelmäksi vaan budjettikapasiteettia on lisättävä erityisillä omilla varoilla (finanssitransaktiovero mukaan luettuna), joilla olisi unionin talousarvion puitteissa tuettava kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja puututtava epätasapainotiloihin, rakenteellisiin eroihin ja talouden hätätilanteisiin, jotka liittyvät suoraan rahaliittoon, haittaamatta kuitenkaan talousarvion perinteisenä tehtävänä olevaa yhteisten politiikkojen rahoittamista;
14. kehottaa komissiota tekemään EU-ohjausjakson puitteissa ehdotuksen sellaisen lähentymistä koskevan säännösten hyväksymisestä, joka perustuu Eurooppa 2020 -strategiaan ja jolla luodaan vahva sosiaalinen pilari; vaatii, että kansallisilla täytäntöönpano-ohjelmilla varmistetaan, että lähentymistä koskeva säännöstö pannaan täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa kannustimiin perustuvan välineen tuella;
15. toteaa jälleen, että kaikki uudet aloitteet vakauteen, kestävästä kasvuun, yhteisvastuuseen ja demokratiaan perustuvan tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi on ehdottomasti hyväksyttävä yhteisömenetelmää noudattaen; korostaa, että EU:n toimielimiltä edellytetään vilpittömää keskinäistä yhteistyötä; muistuttaa Eurooppa-neuvostoa siitä, että sillä ei ole perussopimukseen perustuvaa oikeutta käynnistää lainsäädäntöaloitteita ja että sen on lakattava antamasta komissiolle uusien lainsäädäntöehdotusten muotoa ja/tai sisältöä koskevia ohjeita ja sivuuttamasta perussopimuksissa vahvistettua komission koordinointi-, toimeenpano- ja hallintotehtävää;
16. varoittaa tässä yhteydessä Eurooppa-neuvostoa puuttumasta tarpeettomasti talouspolitiikan EU-ohjausjaksoon ja kehottaa sitä varmistamaan, että sovittuja menettelyjä noudatetaan;

17. toteaa jälleen, että parlamentti ei voi enää hyväksyä talous- ja rahaliittoon liittyviä uusia hallitusten välisiä elementtejä ja että se aikoo ryhtyä kaikkiin sen valtaoikeuksiin kuuluviin tarpeellisiin ja asianmukaisiin toimiin, mikäli sen varoituksista ei välitetä; palauttaa mieleen, että ”finanssipoliittinen sopimus” olisi liitettävä osaksi EU:n oikeutta viimeistään viiden vuoden kuluttua sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella, kuten talous- ja rahaliiton vakauudesta, yhteensovittamisesta, ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklassa määrätään;
18. katsoo, että neuvosto voi nykyisten perussopimusten mukaisesti hyväksyä SEUT-sopimuksen 136 artiklan nojalla sitovia talouspolitiikan suuntaviivoja euroalueen maita varten talouspolitiikan EU-ohjausjaksolla komission suosituksen perusteella ja siten, että äänestykseen osallistuvat vain euroa rahayksikkönään käyttävät jäsenvaltiot; tähdentää, että kannustinmekanismi vahvistaisi talouspolitiikan koordinoinnin sitovaa luonnetta; kehottaa tekemään toimielinten välisen sopimuksen, jotta Euroopan parlamentti otetaan mukaan vuotuisen kasvuselvityksen sekä talouspolitiikan ja työllisyyden suuntaviivojen laatimiseen ja hyväksymiseen;
19. vaatii jälleen kerran, että Euroopan vakausmekanismi on liitettävä osaksi unionin säännöstöä, jotta sitä voidaan hallinnoida yhteisömenetelmää noudattaen, ja että vastuuvellisuuden parlamentille on koskettava myös sitä; pyytää komissiota antamaan asiasta ehdotuksen; muistuttaa euroryhmää siitä, että parlamentti on saanut kirjallisia vakuutuksia Euroopan vakausmekanismin asettamisesta parlamentin valvontaan;
20. toteaa, että parlamentin puhemiehen pitää ehdottomasti esittää kevään Eurooppa-neuvostossa parlamentin kanta vuotuisen kasvuselvitykseen; katsoo, että olisi neuvoteltava toimielinten välinen sopimus, joka koskee parlamentin osallistumista vuotuisen kasvuselvityksen ja talouspolitiikan ja työllisyyden suuntaviivojen hyväksymiseen;

II. Pankkiunioni

21. panee tyytyväisenä merkille euroalueen kattavan ja kaikille muille EU:n jäsenvaltioille avoimen yhteisen valvontamekanismin luomisen; korostaa, että pankkeja koskevan yhteisen kriisintarkkailumekanismin perustaminen on välttämätön edellytys todellisen pankkiunionin luomiselle; katsoo, että talous- ja rahaliiton rakenteellisten puutteiden korjaaminen ja laajalle levinneen moraalikadon tehokas hillitseminen edellyttävät, että ehdotettu ”pankkiunioni” perustuu aikaisempaan unionin rahoituspalvelusektorin uudistukseen ja vahvistettuun talouden ohjaukseen ja hallintaan erityisesti euroalueella sekä EU-ohjausjakson uuteen budjettikehykseen, jotta voidaan varmistaa unionin pankkialan parempi selviytymis- ja kilpailukyky, lisätä siihen kohdistuvaa luottamusta ja vahvistaa pääomavarantoja, niin ettei jäsenvaltioiden tarvitse tulevaisuudessa maksaa pankkien pelastamisen kustannuksia julkisista varoista;
22. on hyvin huolestunut pankkiunionin perustamisen viivästyisestä ja Euroopan vakausmekanismin kautta tapahtuvan pankkien suoran pääomittamisen käytännön järjestelyistä; pitää hälyttävänä erityisesti EU:n pankkijärjestelmän jatkuvaa pirstaloitumista; korostaa, että vakaa ja kunnianhimoinen pankkiunioni on tiiviimmän ja aidon talous- ja rahaliiton olennainen osatekijä ja että sen luominen on keskeinen tavoite, jota parlamentti on vaatinut yli kolmen vuoden ajan ja etenkin sen jälkeen, kun se

hyväksyi kantansa Euroopan pankkiviranomaista koskevaan asetukseen;

III. EU:n talousarvio ja talous- ja rahaliiton rahoituskapasiteetti

23. katsoo, että olisi panostettava enemmän omiin varoihin, työvoiman liikkuvuuteen ja palvelujen sisämarkkinoihin, erityisesti digitaalisiin sisämarkkinoihin, sekä euroalueen talousarvioon, jotta euroalueesta voitaisiin tehdä paras mahdollinen valuutta-alue ottaen huomioon kaikki oikeudelliset rajoitteet;

IV. Talous- ja rahaliiton vastuuvollisuus

24. painottaa, että SEU-sopimuksen 3 artiklan 4 kohdassa todetaan, että ”unioni perustaa talous- ja rahaliiton, jonka rahayksikkö on euro”, ja pöytäkirjassa N:o 14 euroryhmästä todetaan, että ”on tarpeen antaa erityismääräyksiä vuoropuhelun tiivistämiseksi niiden jäsenvaltioiden välillä, joiden rahayksikkö on euro, kunnes unionin kaikki jäsenvaltiot ovat ottaneet euron rahayksikökseen”; katsoo, että jos tämä väliaikaiseksi tarkoitettu tilanne jatkuu, parlamentissa on harkittava asianmukaista vastuumekanismia, joka koskee nykyistä euroaluetta ja euroalueeseen liittymiseen sitoutuneita jäsenvaltioita;

25. katsoo, että talous- ja rahaliiton ohjausjärjestelmää koskevaa demokraattista legitimiyyttä ja vastuuvollisuutta on parannettava huomattavasti unionin tasolla asettamalla parlamentin roolin vahvistaminen välttämättömäksi ennakkoehdoksi kaikille pankkiunionia, finanssiunionia ja talousliittoa koskeville uusille toimenpiteille;

26. vahvistaa aikovansa tehostaa pöytäkirjaan N:o 1 perustuvaa yhteistyötään kansallisten parlamenttien kanssa mutta korostaa, että tämän yhteistyön ei pitäisi merkitä uuden parlamentaarisen yhteiselimen perustamista, koska se olisi tehoton eikä sillä olisi demokraattista eikä perustuslaillista legitimiyyttä; korostaa, että parlamentilla on unionin tason parlamentaarisenä elimenä täysi oikeutus talous- ja rahaliiton tehostettuun ja demokraattiseen ohjaukseen ja hallintaan;

V. Sosiaalinen pilari

27. katsoo, että euroa rahayksikkönään käyttävien jäsenvaltioiden talousarvioita koskevan kurinalaisuuden yhteensovittamisesta ja valvonnasta voitaisiin tehdä nykyisten perussopimusten mukaisesti sitovaa ja Euroopan unionin tuomioistuimen valvonnan alaista yksinkertaisesti SEUT-sopimuksen 136 artiklan ja 121 artiklan 6 kohdan perusteella; on kuitenkin sitä mieltä, että tätä perussopimukseen perustuvaa toimenpidettä olisi harkittava ainoastaan siinä tapauksessa, että näin vahvistettaisiin merkittävästi parlamentin roolia SEUT-sopimuksen 121 artiklan 3 ja 4 kohdan yksityiskohtaisessa täytäntöönpanossa ja että tarkoituksena olisi saada valmiiksi ja panna täytäntöön monenvälinen valvontamenettely delegoiduilla säädöksillä SEUT-sopimuksen 290 artiklan perusteella; muistuttaa, että perussopimusten mukaan unionin politiikan ja toiminnan määrittelyssä ja toteuttamisessa on otettava huomioon korkean työllisyystason edistäminen ja riittävän sosiaalisen suojelun takaaminen etenkin ottamalla käyttöön olemassa oleviin strategioihin perustuvat uudet suuntaviivat jäsenvaltioille, mukaan lukien niiden talouksien peruspilareihin sovellettavat sosiaaliset ja taloudelliset viitearvot ja vähimmäisnormit;

28. katsoo, että budjettikurin noudattamista euroalueella olisi finanssipoliittisten ja makrotaloudellisten kriteerien lisäksi mitattava tasapuolisesti työllisyys- ja sosiaalitekereillä sekä rakenneuudistuksia koskevilla edistymiskertomuksilla, jotta varmistetaan sosiaalisten investointien asianmukainen ja tehokas taso jäsenvaltioissa ja siten myös EU:n sosiaalisen mallin kestävyys pitkällä aikavälillä;

VI. Lähentymis- ja kilpailukykyväline

29. korostaa, että kun luodaan kannustimiin perustuva täytäntöönpanomekanismi, jolla pyritään lisäämään solidaarisuutta, yhteenkuuluvuutta ja kilpailukykyä, on myös lisättävä talouspolitiikan koordinoitua, kuten budjettikuripakettiin liitetystä komission lausumassa todetaan, jotta voidaan noudattaa periaatetta, jonka mukaan ”vastuun ja talouskurin lisäämistä koskevat toimet on yhdistettävä solidaarisuuden lisäämiseen”;

30. toteaa, että EU:n ohjausjärjestelmä ei saa kajoa Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien valtaoikeuksiin etenkin, jos suunnitellaan suvereniteetin siirtämistä; korostaa, että asianmukainen legitimiys ja vastuuvollisuus edellyttävät demokraattisia päätöksiä ja kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin on osaltaan varmistettava ne kansallisella ja EU:n tasolla; palauttaa mieliin joulukuussa 2012 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä vahvistetun periaatteen, jonka mukaan ”yleisenä tavoitteena on koko prosessin ajan varmistaa, että demokraattinen oikeutus ja tilivelvollisuus koskevat samaa tasoa, jolla päätökset tehdään ja pannaan täytäntöön”; korostaa, että etukäteiskoordinoitujen mekanismeja sekä lähentymis- ja kilpailukykyvälineitä olisi sovellettava kaikkiin jäsenvaltioihin, jotka ovat ottaneet euron valuutakseen, ja muille jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus liittyä pysyvästi mukaan; kehottaa komissiota tarjoamaan tällaista pakollista kansallisten parlamenttien vahvistusta tulevissa lainsäädäntöehdotuksissa ja varmistamaan, että työmarkkinaosapuolet osallistuvat entistä enemmän talouspolitiikan koordinoituihin;

31. katsoo, että kaikkien ehdotettujen uusien lähentymis- ja kilpailukykyvälineiden olisi perustuttava ehdollisuuteen, solidaarisuuteen ja lähentymiseen; katsoo, että tällaisia välineitä olisi otettava käyttöön ainoastaan sen jälkeen, kun sosiaalinen epätasapaino ja tärkeät kestävä kasvua edistävät pitkän aikavälin rakenteelliset uudistukset on määritetty lähentymistä koskevan säännösten ja kansallisten täytäntöönpanosuunnitelmien välisestä johdonmukaisuudesta tehtyjen arviointien perusteella siten, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja kansalliset parlamentit osallistuvat muodollisesti asianmukaisella tavalla;

32. korostaa, että käyttöön otettavia uusia lähentymis- ja kilpailukykyvälineitä olisi sovellettava kaikkiin euroalueen jäsenvaltioihin ja niiden olisi oltava avoimia kaikille unionin jäsenvaltioille ja samalla olisi otettava huomioon euroalueen jäsenvaltioiden voimakas keskinäinen riippuvuus; katsoo, että ohjelman jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus osallistua vapaaehtoisesti;

33. katsoo, että lähentymis- ja kilpailukykyvälineen olisi oltava budjettikapasiteetin lisäämiseen tähtäävä väline ja sen lähtökohtana olisi oltava rakenteellisten uudistusten ehdollinen tukeminen siten, että tavoitteena on lisätä kilpailukykyä, kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja varmistaa talouspolitiikkojen tiiviimpi koordinoitua sekä jäsenvaltioiden taloudellisen suorituskyvyn kestävä lähentyminen ja puuttua epätasapainoon ja rakenteellisiin eroihin; katsoo, että tällaiset välineet ovat aidon

rahoituskapasiteetin kulmakiviä;

VII. Velanlunastusrahassto ja euroalueen velkakirjat

34. katsoo, että liialliset velat olisi siirrettävä vaiheittain velanlunastusrahasstoon noudattaen Saksan talousasiantuntijoiden neuvoston ehdottamaa mallia, jonka mukaan luotaisiin väliaikainen rahasto, johon siirrettäisiin tietyt kriteerit täyttävien jäsenvaltioiden kaikki 60 prosentin ylittävä velka, joka maksettaisiin takaisin noin 25 vuodessa; toteaa, että tällaisen rahaston luominen ja kaikkien olemassa olevien mekanismien käyttö auttaisi pitämään jäsenvaltioiden kokonaisvelan tulevaisuudessa 60 prosentin alapuolella;
35. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio perusti 2. heinäkuuta 2013, kun budjettikuripaketista oli päästy sopimukseen, asiantuntijaryhmän, jonka puheenjohtajana toimii Gertrude Trumpel-Gugerell ja jonka tehtävänä on arvioida syventävästi mahdolliseen velanlunastusrahasstoon ja euroalueen velkakirjoihin liittyviä keskeisiä osia, mukaan lukien mahdolliset säännökset, rahoitusarkkitehtuuri ja täydentävät talousarviokehukset; aikoo ottaa kantaa näihin kysymyksiin sen jälkeen, kun asiantuntijaryhmän kertomus on esitetty.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	17.10.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 26 -: 7 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean-Paul Besset, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Ivana Maletić, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Thijs Berman, Zdravka Bušić, Herbert Dorfmann, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Julie Girling, Phil Prendergast, Milan Zver